

Karmični sporazumi, dušne pogodbe in zaobljube iz preteklih inkarnacij

Avtorica: Ana Trebežnik

Ste se kdaj vprašali zakaj z določeno osebo ne morete prekiniti odnosa, kljub temu, da se vam zdi, da se nenehno vrtite v začaranem krogu? Ste kdaj spoznali nekoga, ki je v vaše življenje vstopil povsem nepričakovano, samo zato, da vam je pomagal čez neko težko obdobje, potem pa se je prav tako nenadoma tudi poslovil? Ste kdaj pomislili na to zakaj nikakor ne najdete partnerja, čeprav v sebi močno hrepenite po zadovoljujočem partnerskem odnosu?

To so zgolj nekatera izmed vprašanj, ki se nam v življenju pojavljajo takrat, ko smo pripravljeni narediti spremembo in se vprašati v kolikšni meri sami prispevamo k blokadam in omejitvam, ki se nam pojavljajo na naši osebni poti. Pot duše se nam namreč začne razodevati, ko se začnemo zavedati, da smo sami odgovorni za izkušnje, ki jih pritegnemo v svoje življenje, kljub temu, da so ti procesi kreiranja lastnih izkušenj praviloma bolj ali manj podzavestni.

Kako pravzaprav deluje naša duša?

Duši se kot prvo nikamor ne mudi, saj je čas tako kot prostor zgolj domena uma, ki za svoje delovanje potrebuje trden okvir in linearnost. Duša je večdimenzionalna, zato lahko posamezni fragmenti duše obstajajo in delujejo hkrati v različnih dimenzijah, obenem pa ostajajo povezani kot del iste celote. Pred vsako inkarnacijo si duša s pomočjo svojega duhovnega vodstva naredi načrt dušne poti za določeno inkarnacijo, ki je sestavljen iz karmičnih sporazumov, dušnih dogovorov in dušnih lekcij. Če duša v določeni inkarnaciji tega načrta ne realizira v celoti, lahko določene segmente načrta prenese v naslednje inkarnacije in tega ne doživlja kot neuspeh, saj do vsega ohranja nevtralen odnos. Naša osebnost je namreč tista, ki se praviloma veže na stvari, osebe in dogodke. In prav ta je tista, ki povzroča največ preglavic, saj se pogosto veže na ego, kar ima za posledico, da določenih stvari iz preteklosti preprosto ne moremo spustiti. V idealnih pogojih naj bi duša vodila osebnost v smeri uresničevanja dušnega načrta, vendar pa se običajno dogaja, da se osebnost pretirano veže na ego, le-ta pa je izredno nefleksibilen in težko sprejema nove izkušnje, ki so bistveni pogoj za osebno rast in razvoj duše.

Kaj so karmični sporazumi?

Karmični sporazumi so dogovor dveh ali skupine duš, ki se pred inkarnacijo povežejo in sklenejo sporazum, da bodo v tej inkarnaciji znova šle skozi podobno izkušnjo kot v neki pretekli inkarnaciji, ki je ostala nepredelana, saj se je njihova takratna osebnost preveč vezala na ego in ni sprejela dušne lekcije, ki je bila prvotni namen za tovrstno izkušnjo. Pri karmičnem sporazumu obe strani ponovno predelujeta svojo izkušnjo, ki naj bi ju pripeljala do novih spoznanj in izvornega namena prav vseh izkušenj – sprejemanja in odpuščanja. Vendar se v isti izkušnji lahko skrivajo povsem različne lekcije, odvisno od specifične vloge v katero je duša postavljena. Te vloge se lahko v različnih inkarnacijah lahko spreminjajo, namen tega pa je, da ima duša naposled celovito izkušnjo. Izkušnja namreč ni popolna, dokler je ne izkusimo iz vseh zornih kotov. Če zelo poenostavim, popolna izkušnja nastopi šele, ko zaključimo krog trojnosti – vlogo dajalca, prejemnika in opazovalca. V primeru, da si duša izbere izkušnjo zlorabe, je

izkušnja celovita, ko duša na svoji koži izkusi vlogo zatiralca, vlogo žrtve zlorabe in vlogo opazovalca zlorabe. S tem je krog izkušnje dokončno sklenjen. Karmični sporazumi so namenjeni tudi osvobajanju fragmentov duše od ujetosti v določeno vlogo ter energijske programe, ki jih ta vloga vsebuje (mentalne in čustvene vzorce doživljanja realnosti, ki tvorijo konkretno osebnost v določenem času in prostoru).

Duša je namreč brezmejna in potrebuje svobodo ter nevezanost na konkretne izkušnje. Kadar se del te energije zatakne v specifični izkušnji, ga bo duša skušala osvoboditi v naslednji inkarnaciji na način, da bo izzvala podobno izkušnjo ter s tem znova aktivirala te stare energijske programe z namenom, da jih končno lahko zavestno prepoznamo in se jih z močjo naše svobodne volje tudi zavestno osvobodimo.

Kaj pa dušni dogovori?

Dušni dogovori imajo pogosto drugačno ozadje kot karmični sporazumi, saj je njihov namen predvsem medsebojna podpora pri dvigovanju zavedanja, spominjanju starih znanj in aktivaciji dušnih darov ter sposobnosti, ki smo jih razvili že v preteklih inkarnacijah. Občasno je dušni dogovor namenjen tudi temu, da drugi duši omogočimo izkušnjo, ki smo jo sami že predelali, izključno z namenom pomoči pri dvigovanju nivoja zavedanja. Neka duša si lahko tako pred inkarnacijo reče, da bo zaradi svoje že pridobljene modrosti in izkušenosti, neki drugi duši omogočila točno določeno izkušnjo, čeprav je sama to dušno lekcijo že osvojila. To pomeni, da so dušni dogovori lahko, če malce poenostavim, tudi enostranski, kar se tiče ozaveščanja dušne lekcije. Lahko bi rekli, da se ena duša 'žrtvuje' za drugo, vendar ta izraz zaradi slabšalne konotacije in povezave z vlogo žrtve, ni najbolj primeren. V končni fazi se iz vsake izkušnje lahko nekaj naučimo oziroma v praksi pokažemo česa smo se doslej na dušni ravni že naučili ter z lastnim zgledom spreminjamo svet okoli nas.

Dušni dogovor je lahko v ozadju izkušnje, ko nikakor ne zmoremo prekiniti slabega partnerstva in se po številnih neuspešnih poskusih pojavi oseba, ki nas dobesedno 'prebudi', nam dokončno odpre oči ali pa nas tako neustavljivo privlači, da smo sposobni aktivirati svojo notranjo moč in skrite potenciale ter se osvoboditi iz nekega razdiralnega odnosa. Glede na to, da je dušni dogovor v tem primeru vezan zgolj na podporo pri osvobajanju od starega, je s tem, ko uničujoči odnos prekinemo, ta dogovor izpolnjen. Naloga je opravljena. Težava nastane, ko tega zavestno ne prepoznamo in se potem pretirano navežemo na osebo, ki je zgolj opravljala svojo nalogo pomočnika-vodnika pri prehodu iz starega v novo. Ko je dušni dogovor izpolnjen, se namreč energijski naboj med dvema ali več osebami nenadoma sprosti, kljub temu, da je bil lahko sprva izredno močan, skoraj magnetičen. Pravočasno prepoznavanje vloge, ki jo neka oseba oziroma neka izkušnja igra v našem življenju, nam lahko prihrani mnogo nepotrebne bolečine, saj smo pripravljene spustiti tisto, kar ni več v skladu z našo dušno potjo in je zaradi našega pretiranega oklepanja postalo zgolj težko breme ter ovira novim, drugačnim izkušnjam.

Kako na naše življenje vplivajo zaobljube, ki smo jih sklenili v preteklih inkarnacijah?

Prva stvar, ki bi jo na tem mestu rada poudarila je, da moramo biti zelo previdni v kakšnem čustvenem stanju nekaj izrečemo ali samo pomislimo. Čustva so namreč tista, ki lahko besedam in mislim dajo zelo močan energijski naboj, pa naj bodo ta čustva zavestna ali podzavestna.

Delujejo kakor gorivo za manifestacijo naših besed oziroma misli. Kot najbrž že veste ima namreč misel izredno moč manifestacije, še posebej kadar je podprta z jasno namero in močnim čustvenim, energijskim nabojem. Na tak način lahko nehote ustvarimo urok, pogosto celo nad samim sabo. Urok je namreč kadar se kreativna energija fiksira na določeno stanje oziroma izkušnjo, kar pomeni, da ustvarimo specifičen energijski program, ki deluje na nezavednem nivoju in je lahko aktiven tudi več življenj, saj sam sebe poustvarja na način, da po univerzalnem zakonu vibracijske resonance privlači vedno znova podobno izkušnjo, ki ohranja njegov energijski naboj in ga utrjuje. Uroke običajno sicer povezujemo z negativnostjo, vendar je to magijsko orodje samo po sebi nevtralnno, a vsakem primeru omejujoče, saj gre kot že rečeno za 'fiksiranje določene izkušnje' in torej za manipulacijo realnosti oziroma našega izkušanja realnosti.

Glede na to, da energija presega čas in prostor ter z ozirom na moč, ki jo imajo naše besede, zlasti kadar so podprte z močno čustveno energijo, je zelo priporočljivo, da se v življenju izogibamo uporabi besed 'vedno' in 'nikoli'. Pri obeh gre namreč za potencialno zaobljubo, ki nas energijsko dobesedno priveže na specifično izkušnjo in lahko deluje tudi kot močan urok nad samim seboj. Izjave kot so 'vedno bom skrbela zate' ali 'nikoli več se ne bom zaljubila (ker preveč boli)', tudi če na to samo pomislimo kadar smo pod vplivom močnih čustev, lahko postanejo uroki, ki se potem prenašajo iz inkarnacije v inkarnacijo, dokler jih ne ozavestimo in zavestno prekličemo. Ujamemo se namreč v krog ponavljajočih izkušenj, ki smo ga hote ali nehote sami ustvarili. Ravno zaobljube iz preteklih inkarnacij so tiste, ki nas pogosto omejujejo v tem življenju in nam onemogočajo, da bi v svoje življenje pritegnili drugačne izkušnje.

Morda smo si nekoč, ko smo bili močno čustveno prizadeti in ranjeni, saj smo izgubili ljubezen svojega življenja, v trenutku šibkosti prisegli, da se ne bomo več zaljubili, saj smo ljubezen povezali z izgubo in bolečino. Taka zaprisega nas lahko spremlja več življenj in nas podzavestno blokira pri tem, da bi si v tem življenju v partnerstvu dovolili sprejeti in dajati ljubezen oziroma nam lahko celo preprečuje, da bi v naše življenje vstopil potencialni partner. To je samo eden izmed energijskih programov, ki si jih bolj ali manj nezavedno ustvarimo na podlagi preteklih izkušenj in jih je potrebno ozavestiti, da se jih lahko v polnosti osvobodimo. Dušne zaobljube iz preteklih življenj so tako lahko tudi ovira pri uresničevanju načrta, ki si ga je duša naredila za trenutno inkarnacijo. Z ozirom na to, da so tovrstne zaobljube rezultat naše svobodne volje, ostajajo praviloma veljavne, dokler jih sami zavestno ne prekličemo. Res pa je, da nimajo vse zaobljube enakega energijskega naboja in s tem moči, saj je naboj močnejši kadar zaobljubo spremlja specifičen duhovni ritual (sploh starodavni obredi, ki imajo že dolgo tradicijo in so skozi stoletja pridobili na moči), kadar je izrečena z zavestno in jasno namero ter kadar je bila izrečena v imenu neke osebe, bitja ali energije, ki smo jo sami doživljali kot avtoriteto.

In česa nas vse to v resnici uči?

Predvsem tega, da ne sodimo drugih, ker nikoli ne vemo kakšno je ozadje njihovih izkušenj, kakšna je njihova dušna pot in katere dušne lekcije so si izbrali. Dokler ne poznamo višjega namena neke izkušnje, ne moremo zares doumeti izkušnje kot celote, kar pomeni, da je naša resnica zgolj parcialna, torej omejena z nivojem našega lastnega zavedanja. Kakor ni dobro soditi druge, pa je potrebno razvijati sočutje tudi do sebe in se osvoboditi potrebe, da imamo ves čas vse pod kontrolo. Naučiti se moramo povezati s svojo dušo in sicer skozi naše srce, z zavedanjem, da lahko zgolj z odprtim srcem slišimo njeno resnično vodstvo. Čeprav se morda zavestno ne spomnimo svojega dušnega načrta, si dovolimo zaupati v svoje duhovno vodstvo,

ki nas vsak trenutek vodi in usmerja, če se le lahko dovolj notranje umirimo, da preusmerimo naš fokus iz uma nazaj v naše srce ter prisluhnemo tišini, ki je polna sporočil.